

Nr. 89. Landstingets Forhandlinger. 1369 den 24de Noevr. 1871. 2den Del af Lovf. gende Finantsaar kunde komme til en endelig Afgjorelse. Jeg gjentager endnu engang, at jeg, dersom Rigsdagen vil vedtage Mindretallets Forslag under Nr. 59, tror, at der ved vil beredes den nye Lov en god Indgang, navnlig i Kjøbenhavn og derigjennem ogsaa indirekte i hele Landet.

Melchior: Det har været mig særdeles kjær at høre den høitærede Justitsministers Udtalelse nu, fordi de bevirke, at jeg kan slette mig meget kort om det Punkt, som jeg nærmest havde høvt i Sindet at tale om. Jeg havde nemlig særlig villet tale et Par Ord om Endringsforslaget Nr. 59 eller det af Mindretallet i Udvalget stillede Forslag om at henlægge Konkursbehandlingen af Handelsboer under Sø- og Handelsretten. De Bemærkninger, som jeg vilde gøre derom, ere imidlertid, som alt antydet, bleve fuldkomment overflødige ved den høitærede Justitsministers Udtalelse, og jeg skal derfor ikke nu opholde det høitærede Thing videre dermed, idet jeg ikke kan antage Andet, end at Thinget vil gaa ind paa Mindretallets Forslag efter det Foredrag, der nu blev holdt af den høitærede Minister. Jeg skal derfor om det nævnte Punkt kun bemærke, at naar man har hentydet til, at noget Egnende dog ikke kunde ske udenfor Kjøbenhavn, saa er dette dog som ogsaa den høitærede Justitsminister har anført, ikke en tilstrækkelig Grund til, at man derfor skulde undlade at gøre det her, og at det derhos, som den høitærede Justitsminister ligeledes fremhævede, vel maa erindres, at en saadan Bestemmelses Indførelse indirekte vil have megen Indflydelse paa hele Landet, idet man der lægger Mærke til den Måde, hvorpaa Handelsfallitboer rimeligvis saa ville blive behandlede her. Det er jo rimeligt, at der da vil danne sig faste Regler og flages Præcedenser her, hvorefter der ogsaa at mange Tilfælde kan gaa frem andetsteds, og jeg antager derfor, at Hensigten af de omhandlede Boer i Kjøbenhavn til

43de Mødt. Ordentlig Samling, 1871 om Konkurs m. m. 1370

Sø- og Handelsretten vil faae Indflydelse paa Behandlingen af Handelsboers Konkursboer i hele Landet. Jeg tillod mig allerede igaar, da det 9de Kapitel af Lovforslaget, der handler om Kurators Antagelse og Retstillings samt om Kreditorudvalget, var under Forhandling, at udtale, at jeg ønskede, at § 146, iagtet der ikke var stillet noget Endringsforslag til den, dog maatte komme under særlig Forhandling og Afstemning. § 146 indeholder jo kun den Bestemmelse, at Fallitboers Behandling ved Kommissarier skal bortfalde for Fremtiden. Det er nemlig mit Ansæ, at denne Paragraf maa udgaa af Lovforslaget, saa at man ikke nu bestemmer sig for at lade Fallitboers Behandling ved Kommissarier bortfalde. Jeg har ikke udtalt mig mod, jeg har endog ogsaa meget mere stemt for alle de af Udvalget foreslaaede Endringsforslag til de Paragrafer, der handle om Konkursboernes Bestyrelse, ligesom jeg jo ogsaa agter at stemme for Lovforslaget i dets Helhed. Jeg tror nemlig, meget godt, at det kan forløges, at lade Fallitboer bestyre paa den saaledes fastsatte Måde. Men jeg er ingenlunde overbevist om, at dette er det fuldkomment Rigtige og det Hensigtsmæssigste. Det synes jo vel i Principet at være rigtigt, at Kreditorerne ere dem, der forvalte Boet, saasnart det overgaa til Konkurs, og at de altsaa forvalte deres egne Midler ved Kuratorer og ved Kreditorudvalget. Men man har jo anset det for nødvendigt i selve Lovforslaget at indskrænke Kuratorernes Myndighed ikke lidt, og de ville saaledes langt fra have den Myndighed, som Skiftekommissariet hidtil have haft. Skiftekommissarietne udgøre jo en Skifteret, medens derimod Kuratorerne ved enhver Leilighed, hvor der er Spørgsmaal om Sager af større Vigtighed, have at indhente Kreditorudvalgets Samtykke til, hvad de ville foretage. Kreditorudvalget er Kreditorernes Repræsentant, og man skulde nu synes, hvad der ogsaa er blevet nævnt under Sagens Behandling, at hvis den ikke baretager Kreditor